

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 211.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000551312/facsimile.pdf> (tilgået 28. november 2021)

Anvendt udgave: Martin Luther

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

har oplevet og erfaret hos jer selv i det Indre, det kunde jo ogsaa være skeet og omtalt, uden at der var kommen saadan nogle store Bevægelser og Forandringer ud deraf. — I kunde have snakket derom baade til mig og andre jere Bekjendte. — Hvorfor vil I ikke undgaa det Paastyr — ja, disse store Bevægelser? Kan I ikke sige mig det? — — Elsker I da alle disse Mennesker, som I aldrig har seet og ikke kjender?»

»Det veed jeg ikke. Det gjør jeg vel, sagtens ikke. Men mon jeg alligevel kunde undgaa, at det kom saa vidt omkring, naar jeg ikke vilde forsømme min Pligt, som jeg bliver lønnet for som Lærer ved Universitetet og som Præst her ved Sognekirken i Wittenberg?»

»Jeg troer, I kunde det. Jeg troer, jer gamle Lærer Staupitz baade kunde det og vilde have gjort det.«

»Jamen jeg kan alligevel ikke. For der er vist ogsaa andet med i Spillet end min Pligt — — — I har aldrig været uvis om jer Salighed, Magister Philip — —«

»Jo, det har jeg. Det er, hvad jeg takker jer mest af alle Ting for, Doktor Martinus, at I har forhjulpet mig til den rette Tro paa min Salighed. At naar vi troer paa Jesus Kristus, da har vi ogsaa hans Ord for, at vi er af de Udvalgte Tal.«

»Nej, I har aldrig været uvis om jer Salighed, saalænge jeg har kjendt jer. Det seer ikke saaledes ud. — Hvad jeg kunde sige jer om den Sag, det var jer vel en kjærkommen Oplysning og Bekræftelse, — men I har aldrig — — ja, I har nok kjendt den hellige Augustini forfærdelige Tanker derom, — men I har alligevel ikke — — — Nej, saadan er det ikke at tvivle derom! — — man kan ikke udholde at være uvis om sin Salighed ret længe ad Gangen, — skulde jeg have virkelig tvivlet derom en halv Time igjennem, saa var alle mine Ben i mig brændte til Aske. Det er saa uudholdeligt at tvivle, saaat Troen danner sig straks i os, uden at vi veed deraf. Og hvem der har prøvet at tvivle, han glømmer det aldrig. Hvem kunde glømme, at han havde — blot den korteste Stund — været i en gloende Ovn. Tvivlen kan man reddes fra ved Troen paa Guds Naade i Jesus Kristus, men man glømmer den aldrig, man glømmer aldrig Angsten for Tvivlen. Det kan jeg ikke. Og naar jeg da beder og troer, og dænger Tro paa Tro, — at Troen alene skal gjøre det, og Gjærningerne formaar intet, — da trænger